

Hermed optrykt læserindlæg i fængselsfagbladet.

Som det i svaret fremgår, sker der kun få overfald og flugter fra de små huse på sjælland med de åbne styrede fællesskaber, som påstået i mit læserbrev.

Jeg får desværre ikke svar på ret mange af de øvrige spørgsmål jeg stiller forbundet, jeg tænkte det kunne være interessant for jer der er med til at lovgive, at få de svar, i bestræbelserne på bedst muligt at lovgive på området, samt på bedst mulige vis udnytte ressourcerne, samt højne kvaliteten i øvrigt, hvad enten det handler om tilfredshed bredt set, eller resutater med de indsatte.

Mvh Kenneth Højhus Platz, Næstved arrest

Ja, undskyld mig !!!

Jeg kunne godt tænke mig, at vi diskuterer på et oplyst grundlag. Der er godt gang i debatten om nedslidning, vold og trusler, overfald på kollegaer, tilbagetrækningsalder og sikkerheden generelt.

Jeg er stor tilhænger af, at der er fokus på disse forhold, og endnu mere tilhænger af, at man så agerer på en måde, der imødekommer løsninger på samme.

Vi har oplevet voldsomme flugter og grove overfald, senest af en forvaringsdømt, som efter mine "efterretninger" er flyttet fra et mellemstort arresthus til et lille arresthus med to mand i tjeneste. Hvor *sulan* er Kriminalforsorgens risikovurdering henne i denne sag? En ting er, at vi stort set altid ser følgesedlen udfyldt med: "ikke farlig" eller "undvigelsestruet" fra politiets side, men kunne vi ikke optimere egne dispositioner og vurderinger inden for etaten?

Jeg efterlyser en løbende kvalificeret sikkerhedsvurdering af indsatte på afdelinger, der personalemæssigt er udfordret, ligesom der tilvejebringes måder at handle på, når man vurderer, at overførsel er nødvendig. Jeg skal hilse og sige, at det er ret svært i dag.

På Sjælland har vi haft stor succes med at nedbringe antallet af overfald og voldelige flugter gennem et intensiveret og konsekvent brug af relationsarbejde i forhold til de indsatte. Herunder brug af styret åbent fællesskab. Dette til trods for at vi gennem de senere år har haft mange negativt stærke indsatte siddende i vores institutioner.

Man kan, når der opstår situationer af voldsom karakter, høre det sædvanlige kor, der brøler, at nu skal de små arresthuse lukkes, og højere fokus på statisk sikkerhed. Jeg hører sjældent nogen prædike dynamisk sikkerhed – ud over i fine hensigtserklæringer og fornemme politikker. Det er min påstand, at dynamisk sikkerhed er et vigtigt redskab til større tilfredshed generelt i Kriminalforsorgen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at mit udgangspunkt er et lille arresthus på Sjælland med to mand i turnus, hvor man opererer med styrede åbne fællesskaber, der muliggør løbende vurderinger af de indsatte, ligesom observationer fra medindsatte her bidrager til det samlede billede, som muliggør, at der kan handles på ændret adfærd. Der sker INTET relationsarbejde gennem lukkede døre, eller når der observeres på gårdtur. Relationsarbejdet sker på stengangen. Jeg er bekendt med, at man i en del små huse kører med mere lukkede

regimer, hvor der nemt kan ske ophold på cellen i 23 timer og en times gårdtur, hvis den indsatte da vælger at anvende den. Derudover er der mulighed for cellefællesskab, som jeg opfatter regimet.

Min påstand er, at der er stor berettigelse for at bevare de små huse. Jeg har følgende antagelser, som jeg gerne ser Fængselsforbundet fremskaffe tal på. Der er således i de sidste otte år

”kun” oplevet få voldsomme episoder i de små huse på Sjælland.

En voldsom befrielsesaktion i Frederikssund med pistol – også her kan man stille spørgsmålstegn ved placeringen af indsatte – derudover et meget voldeligt overfald i Hillerød, hvor personalet blev ”hjulpeløst” af andre indsatte (styret åbent fællesskab). Derudover voldsomme episoder i Køge og Helsingør, som præcis er den vej, man vil gå, altså større arresthuse. For JA, vi må forberede os på, at vores job KAN medføre, at vi kommer ud for lidt af hvert – uanset hvor man gør tjeneste.

Men kunne jeg af Fængselsforbundet få svar på nogen af mine spørgsmål – f.eks. nedenstående. Jeg er ikke så blåøjet, at jeg ikke ser fordele ved mellemstore arresthuse, men jeg mener ikke, at det udelukker de små. *Hvor er der størst personaletilfredshed i den uniformerede gruppe: I de små arresthuse eller i de store arresthuse og lukkede fængsler? Hvor sker der flest overfald på ansatte:*

I regimer med styrede åbne fællesskaber eller med cellefællesskab?

Hvor sker der flest flugter med trusler om eller anvendelse af vold: I

regimer med styrede åbne fællesskaber eller hvor der kun er cellefællesskab?

Hvad er den gennemsnitlige tilbagetrækningsalder fra de små huse kontra de store enheder?

Hvor er der størst sygefravær – gerne rensat fra skiulykker og faldulykker på cykel i fritiden, som mit arresthus f.eks. har været voldsomt plaget af: I små huse eller i store enheder?

Hvor er der størst fangetilfredshed: I regimer med styrede åbne fællesskaber eller regimer med cellefællesskab?

Jeg tænker ikke, at det er helt bandlyst fortsat at arbejde for størst mulig tilfredshed i personalegruppen, ligesom trivselen blandt indsatte naturligt ligger ligefor i forhold til at tilvejebringe muligheden for dette. Det er i hvert fald min påstand, at lukker man folk inde bag højere og højere hegn og i længere og længere tid af deres vågne timer, så skaber man et miljø, hvor trivsel for alle parter vanskeliggøres, idet ekstremt pressede mennesker agerer på desperat vis.

Derfor er mit råd, at man arbejder for bevarelse af de små huse i personaletilfredsheds tegn. Få sat en løbende professionel sikkerhedsvurdering i stand og muliggør, at vi kan handle på det. Tilvejebring en højere grad af normalisering, således at relationsarbejdet kan virke, eksempelvis med øget

Kære Kenneth

Fængselsforbundet er enig med dig i, at vi skal have en bedre sikkerhedsvurdering.

De alvorlige overfald, der desværre skete på kollegaerne i arresthusene i Tønder og Sønderborg, som har skabt fokus på og kritik af sikkerheden i de små arresthuse, kan ske overalt. Men risikoen øges, når de kan bruges i forbindelse med flugt.

Alle Kriminalforsorgens institutioner har styrker og svagheder. De små

arresthuse har mange kvaliteter, men også en sikkerhedsmæssig sårbarhed i og med, at der kun er to på vagt. Det må der gøres noget ved. Vi kan ikke leve med, at kollegaer overfalder på denne måde.

I de sidste 10 år er der sket 75 undvigelser "over muren". Heraf er 64 i arresthusene (14 fra små sjællandske arresthuse) og 11 i de lukkede fængsler. Fem af undvigelseerne omfattende 13 indsatte er sket med vold mod fængselsbetjente i arresthuse. Fire af disse undvigelser er fra små arresthuse (heraf et sjællandsk).

Løsningen er ikke at lukke alle små arresthuse, men situationen kræver, at man hus for hus under inddragelse af ledelse og personale kigger på bemanning, procedurer, udstyr, regimer og rutiner for at forebygge fangeflugter og overfald. Forbundet har konkret foreslået følgende tre initiativer:

1. En bedre visitering af alle indsatte. De farligste fanger bør ikke placeres i små arresthuse.

2. En systematisk og grundig gennemgang af sikkerhedsprocedurerne i alle arresthuse. Sikkerheden i arresthusene skal forbedres. Der bør indføres en systematisk sikkerhedsvurdering af samtlige indsatte.

Procedurer og udstyr skal gennemgås hus for hus.

3. Inddragelse af det lokale niveau i denne gennemgang. Gennemgangen af sikkerheden i husene skal inddrage den lokale ledelse og personale. Det er dem, der har skoen på, der ved, hvor den trykker.

Disse initiativer er direktoratet nu ved at iværksætte. Samtidig er det bestemt, at der i flerårsaftalen skal laves en analyse af arresthusene.

Og desuden er justitsministeren kaldt i åbent samråd om de små arrester og fangeflugter og om, hvilke initiativer der vil blive taget for at sikre personalet i de små arrester samt for at undgå fangeflugter.

Med venlig hilsen

René Larsen

Forbundssekretær for arresthusene